

STEČAJNI UPRAVITELJ

Ante Gabelica

Mažuranićevo šetalište 55, 21000 Split Tel/Fax: 021/785 406 Mob: 098/914 3187 E-mail: antegabelica1@gmail.com

Split, dne 1.3.2021.

TRGOVAČKI SUD U SPLITU

Sukošanska 6

21 000 SPLIT

za

VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

10 000 Zagreb

St-168/2014

STEČAJNI DUŽNIK: ADRIATIC d.d. u stečaju, Obala Kneza Branimira 8,
21 000 Split, OIB: 31076464103, zastupan po stečajnom
upravitelju Anti Gabelici, iz Splita, Mažuranićevo šetalište 55.

ODGOVOR NA PRIJEDLOG ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE

U predmetu Naslovnog suda
pod posl.br. St-168/2014.

U predmetnoj pravnoj stvari pravnoj stvari stečajni vjerovnik Moj Market d.o.o., vjerovnik stečajne mase Pleon d.o.o. i razlučni vjerovnik Sapor d.o.o. u stečaju, su dana 08.02.2021.godine, podnijeli prijedlog za dopuštenje revizije (u nastavku teksta : prijedlog) protiv Rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, broj Pž– 4777/2020 od 03. prosinca 2020.g, sukladno odredbama članka 385. Zakona o parničnom postupku (NN broj 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08,123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19; dalje: ZPP), a u kojem su naznačena pravna pitanja koja su po stavu podnositelja prijedloga, važna za osiguravanje jedinstvene primjene prava i ravnopravnost svih u njegovoj primjeni kao i za razvoj prava kroz sudsku praksu.

Dana 26.02.2021.godine mi kao stečajnom upravitelju stečajnog dužnika je od strane Naslovnog suda dostavljen predmetni prijedlog na odgovor u roku od tri (3) dana, slijedom čega u ime stečajnog dužnika na isti prijedlog podnosim odgovor kako slijedi:

U obrazloženju Rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, broj Pž– 4777/2020 od 03. prosinca 2020 g , su naznačeni konkretni razlozi zbog kojih, po stavu istog suda, žalba stečajnog dužnika izjavljena protiv Rješenja o namirenju Naslovnog suda od dana 29.09.2020.godine nije bila osnovana, a su također naznačeni jasni i konkretni razlozi zbog kojih žalbe vjerovnika protiv istog Rješenja o namirenju nisu dopuštene, slijedom čega su na temelju odredbe čl. 367. st. 1. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 6. SZ-a, iste žalbe bile odbačene kao nedopuštene i radi čega je i odlučeno kao u točki I. izreke Rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, broj Pž– 4777/2020 od 03. prosinca 2020.godine.

U podnesenom prijedlogu se u više navrata spominje kako je nekretnina (odnosno nekretnine koje predstavljaju jednu građevinsku cjelinu- objekt hotela Marjan) a koje su prethodno bile u

vlasništvu stečajnog dužnika, zapravo predstavljale jedinu imovinu stečajnog dužnika, odnosno kako nije bilo druge stečajne mase, što pak ne odgovara činjeničnom stanju. Naime, točno je da u trenutku donošenja Rješenja o namirenju od dana 29.09.2020.godine osim iznosa dobivenog unovčenjem nekretnina opterećenih razlučnim pravima, nije bilo druge imovine. Čak štoviše, poslovni račun stečajnog dužnika je i prije donošenje tog rješenja godinama bio u blokadi.

Međutim, a kako je to vidljivo i iz dostavljenog obračuna troškova unovčenja sukladno čl. 254.st.3. Stečajnog zakona objavljenom na e-oglasnoj ploči Naslovnog suda dana 16.03.2020.godine, razvidno je kako su osim tog iznosa u visini od 1.574.553,92 kuna dobivenog unovčenjem nekretnina, na poslovni račun stečajnog dužnika Adriatic d.d. u stečaju, a nakon otvaranja stečajnog postupka 08.05.2015.godine, prethodno bile izvršene i druge, posebno naznačene uplate, i to u ukupnom iznosu od 157.167,84 kuna. Dakle, osim iznosa dobivenog unovčenjem nekretnina opterećenih razlučnim pravima, u predmetnom postupku je nedvojbeno postojala i „ostala stečajna masa“.

Prema shvaćanju izraženom kroz Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, broj Pž- 4777/2020 od 03. prosinca 2020.g., svi opći troškovi koji su nastali radi redovnog provođenja stečajnog postupka, a koji su zajednički za cjelokupni postupak bez kojih se taj postupak ne bi mogao provoditi namiruju se razmjerno iz kupovnine ostvarene prodajom predmeta razlučnog prava. Slijedom navedenog, u konkretnom slučaju svi ostali troškovi, koji nisu u vezi s predmetom na kojemu postoji razlučno pravo ne smatraju se općim troškovima koji se namiruju razmjerno iz ostvarene kupovnine, već iz „ostale stečajne mase“. Na navedeno upućuje i ostala praksa Visokog Trgovačkog suda RH-e, primjerice odluka istog suda pod posl.br. Pž-4871/2019 od 03.09.2019.godine.

Nastavno na pojam „ostale stečajne mase“ a koja je dakle nesporno postojala u predmetnom stečajnom postupku, nužno je ukazati i na navode iz obrazloženja Rješenja Naslovnog suda od dana 29.09.2020.godine koje je u cijelosti potvrđeno Rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, broj Pž- 4777/2020 od 03. prosinca 2020.g., i gdje se izrijeком navodi kako je, sukladno članku 157. SZ-a, a koji sadržajno odgovara članku 87.a Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96., 29/99., 129/00., 123/03., 82/06., 116/10., 25/12., 133/12. i 45/13. – u daljnjem tekstu: SZ/96), stečajni upravitelj tijekom cijeloga postupka dužan voditi računa o tome da se iz stečajne mase osiguraju sredstva potrebna za namirenje predvidivih obveza stečajne mase, a prigodom isplate pojedinih obveza stečajne mase dužan je izdvojiti sredstva potrebna za namirenje takvih obveza za koje se osnovano može pretpostaviti da bi ih trebalo namiriti u budućnosti. Radi svega navedenog se, a u odnosu na postavljeno pitanje te u odnosu na spomenute dužnosti iz čl. 157. SZ-a, odnosno na upravljanje stečajnom masom, kao relevantna ukazuju i slijedeća pitanja odnosno slijedeće okolnosti :

-na što je konkretno u predmetnom stečajnom postupku točno utrošena ta „ostala stečajna masa“, i nastavno na navedeno zbog čega u spisu ne postoje svi računi odnosno sve osnove za isplatu svih pojedinih stavki od tog iznosa u korist/ na račun trećih osoba, a u čiju korist su izvršavane pojedine isplate, kako to proizlazi iz stanja spisa ?

-zbog čega je stečajna masa opterećena dodatnim troškovima sudskih pristojbi povodom podnesenih tužbi radi pobijanja upisanih založnih prava koje su podnesene bez pravomoćne odluke suda, kako to također proizlazi iz stanja spisa ?

-je li ta „ostala stečajna masa“ u konkretnim okolnostima mogla (trebala) biti veća- naime, iz stanja spisa proizlazi da je dio imovine stečajnog dužnika prethodno bio u zakupu (najmu) ali i kako prije toga nije pribavljena suglasnost tijela stečajnog postupka na davanje imovine

stečajnog dužnika u zakup (najam) trećim osobama, zatim je razvidno kako u spisu ne postoje ugovori o zakupu (najmu) poslovnih prostora društva Adriatic d.d. u stečaju trećim osobama pa se tako ni ne zna ni koji su konkretno prostori davani trećim osobama u zakup (najam), slijedom čega se ne može znati i jesu li i cijene po kojima je imovina stečajnog dužnika bila iznajmljena bile tržišno realne i kao takve prihvatljive za vjerovnike društva Adriatic d.d. u stečaju.

-uzimajući u obzir dužnosti iz čl. 157. SZ-a, postavlja se primjerice i pitanje označavanja vrijednosti predmeta spora (VPS-a) u parnicama pokrenutim u ime stečajnog dužnika, a koje parnice nemaju veze sa predmetom na kojem postoji razlučno pravo i u kojima je postavljeni tužbeni zahtjev bio upravljen na „utvrđenje“, i kada u vrijeme podnošenja tih tužbi a prema tada važećem ZPP-u izvanredni pravni lijek-revizija iz članka 382. stavka 1. točke 1. istog zakona u postupku pred trgovačkim sudovima nije bila dopuštena ako vrijednost predmeta spora pobijanog dijela pravomoćne drugostupanjske presude ne prelazi 500.000,00 kuna (što opet sugerira da je isti pravni lijek - revizija bila dopuštena ako je VPS označen sa npr. 500.001,00 kuna), pa u kontekstu dužnosti normiranih odredbom čl. 157. SZ-a nejasnim ostaje zbog čega je VPS i u tim parnicama prethodno pokrenutim u ime stečajnog dužnika, i u konkretnim okolnostima predmetnog stečajnog postupka, označavan drugačije (u znatno većem iznosu od navedenog) , što je nužno za posljedicu imalo veće troškove tako pokrenutih postupaka, a koji troškovi, zbog svega navedenog i nisu mogli biti namireni iz te „ostale stečajne mase“.

U tom smislu se, a u odnosu na postavljeno pitanje namirenja vjerovnika stečajne mase, upućuje i na ostale navode iz obrazloženja Rješenja Naslovnog suda od dana 29.09.2020.godine, a koje je u cijelosti potvrđeno Rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, broj Pž- 4777/2020 od 03. prosinca 2020.godine.

II. Obzirom na sve navedeno, ukazuje se kako ne postoje razlozi odnosno kako nisu ispunjene pretpostavke iz čl. 385.ZPP-a, zbog kojih je prijedlog za dopuštenjem predmetne revizije i podnesen.

Za Adriatic d.d. u stečaju,
Stečajni upravitelj Ante Gabelica.

